

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#unutmaVANDonuyor

LEMAN

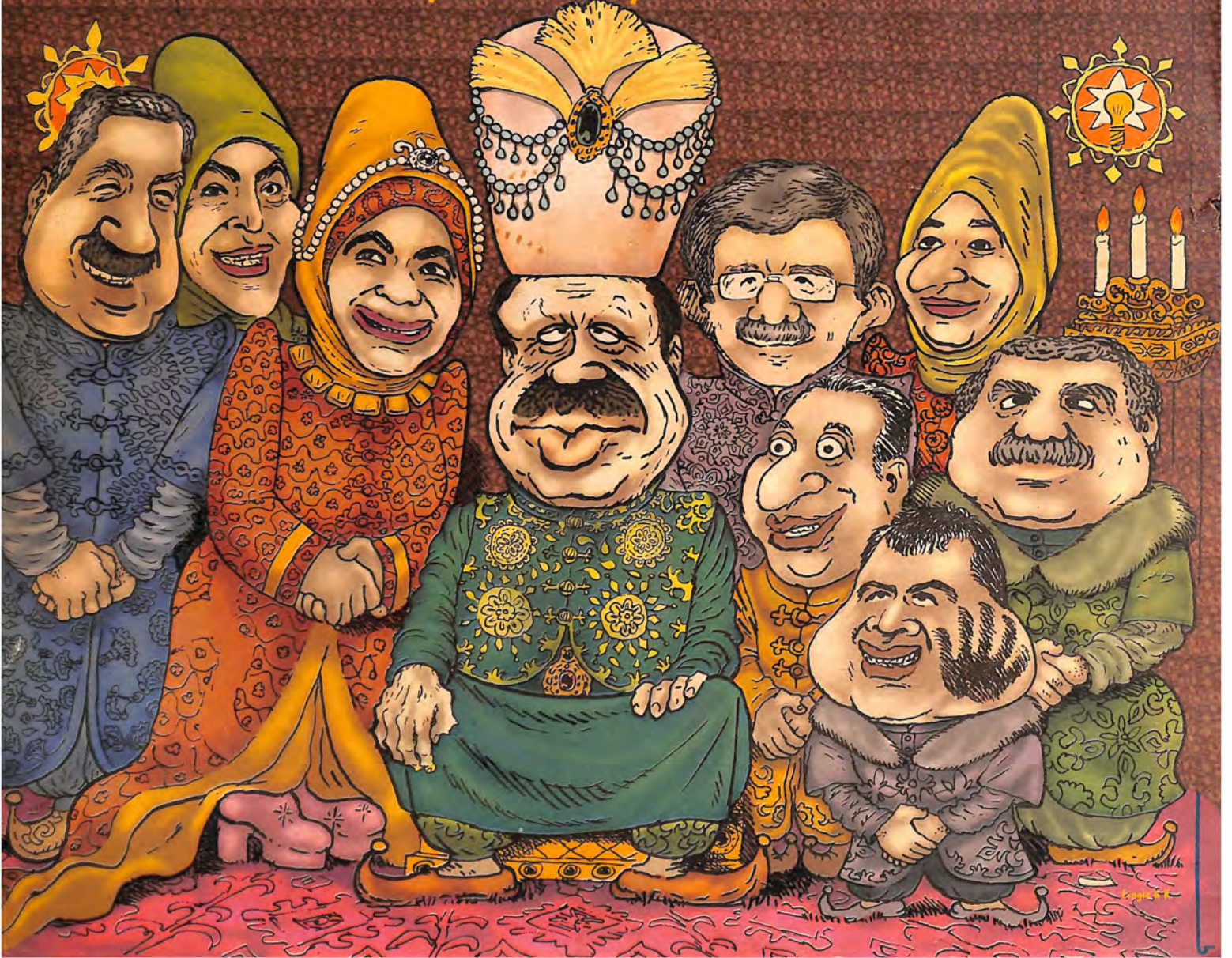
1148

4 Aralık
2013
Çarşamba
Sayı: 2013/49
2,5 TL
(KDV Dahil)

AKP-Cemaat kavgası bavul-çeyiz patlattı! Kasetler saçıldı, tapeler, MGK kararları, ihaleler derken Cumhuriyet tarihinin tek kalemde batan 270 milyon Euro'luk yandaş kredisi ve gizli gizemli saltanat!...

MÜPTEZEL y ü z y ı l

Belig Pek - CANBAYTAK

YASTIĞI NERERE GÖTÜRÜYORSUN?..

MAHKEME VAR..

S. YILMAZ

YEKTA ABİ
NOLLUVA,
BU NE..

ÇOCUKLAR
SİMİNDİ 40 KURUS
SUSAM ZAMMI YAPILDI YA,
DEMEK Kİ SİMİNDİ SİMİT
YAPAN SUSAMIMIZ.. O HALDE
SADECE BUNU YİYELİM BARI,
BU ZAMDA ANCAK SİMİT
TEZGAHLARINDA DOKULEN
BU SUSAMLARI TOPLAYA-
BILDİM...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"İleri Demokrat" Erdoğan ve Gül'ün imzaları Milli Güvenlik Kurulu'nun cemaat'i hedef alan "İrtica ile Mücadele" kararlarının altında çıktı.

Savaşın kaçan Suriyeli sığınmacıları taşıyan bir tekne daha battı, altı kişi öldü.. Bu arada insan tacirlerinin, kaçırdıkları insanları "koyun" olarak şifreledikleri anlaşıldı..

Haziran ayında eşi tarafından bıçaklanarak öldürülen Muhteşem Göçmen'e cinayetden 8 gün önce başvuru yapıldığı karakolda "Bütün polisler Gezi'de" yanıtı verilmiş.

Zafer Çağlayan gençlere seslendi: "İcat çıkarın.."

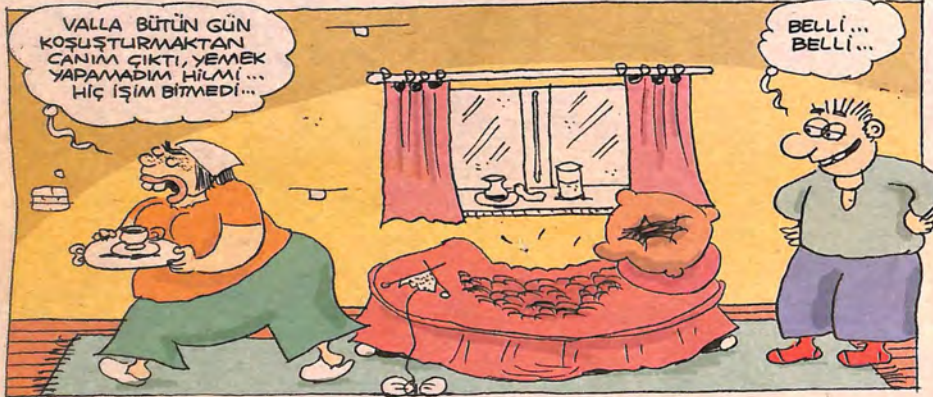
#unutmaVAndonuyor

Uyuma Türkiye, VAN üşüyor!

Kazak örün gönderin,
Vanlı depremzedelere
ulaştıralım...
Adres künyede...

FEYHAN GÜVER

ATILLA ATALAY

- Sıkılhan, alo, kardeş Hırgürkan ben, bak ne diyecem... Seni üzerinde adın yazan bir sopayla döverim... Hani kolada, nutellada felan şahsa özel şişe yahut kavanoz sokuyollar ya, o şekil... Ağır sıkıntı veririm sana söylüyüm...

- Üründe çeşitlilik ha, eskiden sopaların üzerine sa-dece "Haydar" yazardı hır gur kır dök insanları...

- Tesbit yapma, ağır sıkıntı veririm...

- "Sıkıntı veririm" bi de "Sıkıntı yok"... Bööle bi konuşma pakedi mi var hocam? Ona abone mi olunuyo, nedir?

- Dalga geçme Sıkılhan, ağır sıkın... Öh... Ağzını burnunu kırarım... Ne dalga geçiyosun lan cemiyetin günlük konuşma diliye? Toplam üç yüz kelimeyken konuşuyoruz, arada bi insan heves edip yeni kelimeler kullanmayı arzu ediyö, fena mı şerefsiz! Delikanlının dağarcığına kötü gözle bakani mormi manyağı yaparım... Düzeltiyorum, mermi... Mamafih, Şafak Sezer, "Altındağlı" deye yeni bir mafya dizisine başlıyo, yerli Sopranos... Seyredip yeni tripler yeni kelimeler katıcam dağara. Kurtlar Vadisi, Memati Hakk'a yürüdükten sonra tekrara düşüyödü, iyi oldu... Neyse işte, bi daha alay geçme dağarcığımla, kasap çengeline asıp beysbol sopasıyla döverterim seni bak...

- Hayır kafama takıldı da o bakımdan, sıkıntı yok kardeşim, dinliyorum seni...

- Sana geçen hafta bi isim düşmüştü "Bizim sınıftakilerin mezheplerini bi kağıda yazıp ver" demiştim, nooldu o iş, neye salladın? Niçün söz dinlemiyon, marjinallik ediyon, neye çıkıntılık yapıyon lan?!!

- Çıkıntı yok...

- Bak hâlaa... Çok değişik döverim seni Sıkılhan... Derhal dediğim listeyi hazırlayıp bana ver, bi abim istedi, ona hediye edicem ben onu... Kapa şimdi telefonu, kapa yoksa ağır sıkıntı veri... Neyse, kapa lan, şerefsiz!

- Alo Sıkılhan, halan ben yavrim halan... Nassın çocuim evlendin mi?... Bak sana burdan Sembol Sitesi'nden çok güzel bi kız buldum. Kızın adı Demet Akalın'ın doğacak kızı Hira ile aynı. Babasıgıl, Süper Star Ajda Pekkan'ın bir kebabçıda girdiği testi kebabının testilerini imal ediyö burda, durumları süper...

- Senin kafan nelerle dolu halam yaaa... Alıyon di mi SGK'nın verdiği ilaçları...

- Yok sistemde bi garışıklık var Sıkılhan... ilaçda barkod uygulaması oturdı da hastanede avuç izi uygulamasında geçildi şimdiki. Yalnız işte o avuç okuma cihazı tam uyumuymuş Medula Sistemiyle, elektronik reçeteyi de şeyede-miyollar. Ama şükür Rabbima benim gafam iyi pek ihtiyac duymuyom zaten... Almaycam bi daha o ilaçları, gatkı param da cibimde galır. İyiyim ben iyi gafam tih tih çalışı-yor... Sana Medula Sistemi'nden bi giz buldum alayım mı? Gızın babası özel hastane işletiyö. Hırr yer komple fanyans ortada süs havuzu var. Sağlıktta özelleştirme süper... Eği-tim, sağlık, bunların hepsi paralı olsun arzu ediyör insan... Hastane esnafının gızı da güzel, ismi Demet Akalın'ın ane-siyle aynı: Şenay...

- Sembol Sitesi'nden bulduğun kız nooldu, demin?

- Sen nerden tanıyon lan Sembol Sitesi'ndeki gızı... İsmi Hira. Demet Akalın'ın gızıyla aynı da ordan aklımda kalıyo. Kaçırma bak o gızı çok iyi... Sembol Sitesi de buraların en moderin sitesi. Ecrin Bey var mandrası vardı bunun son-radan inşaat işine girdi, site yapıyo buralara. Tek evleri alıyo saybisine üç daire veriyö, doğayla içiçe, gapsında gö-venlik var, zile basanda gamaralar çalışıyör... sen kaçırma o Sembol Sitesi'ndeki gızı...

- Bi tek senin yüzüne telefon kapatmaya kıyamıyo-rum canım halam yaaa...

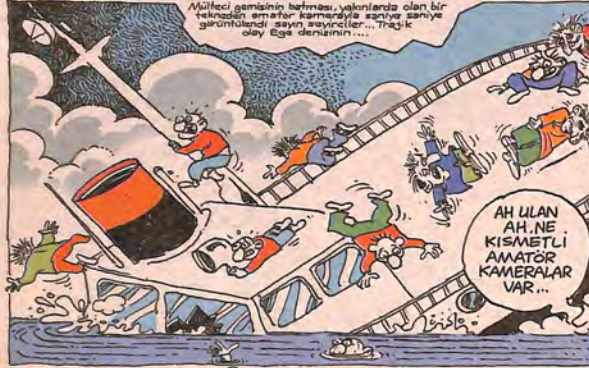
- Sembol Sitesi'ndeki gızın yüzü kendinin piçak değme-miş. Ha bak, bu mandracı Ecrin'in de kızı var ha... Adı Sembol, sitenin adıyla aynı, ordan aklımda kalıyo. Yal-nız önceden iki kere nişan atmış bu Sembol... Bi de Cansu Dere'yi uzun zamandır ekranlarda göremiyörüz...Var mı yeni proje Sıkılhan?

- Niyse yavrim, gelir gene benim aklım, üzölme sen... Ben gapıyım telefonu da üzme sen kendini, Medula sis-temi eninde sonunda verecek hapları... Yeni proje var mı onu bilmem... Gapıttım ben, gapı çalıyo Sembol Site-si'nden Mandracı Ecrin Bey'in kızı Şenay geldi...

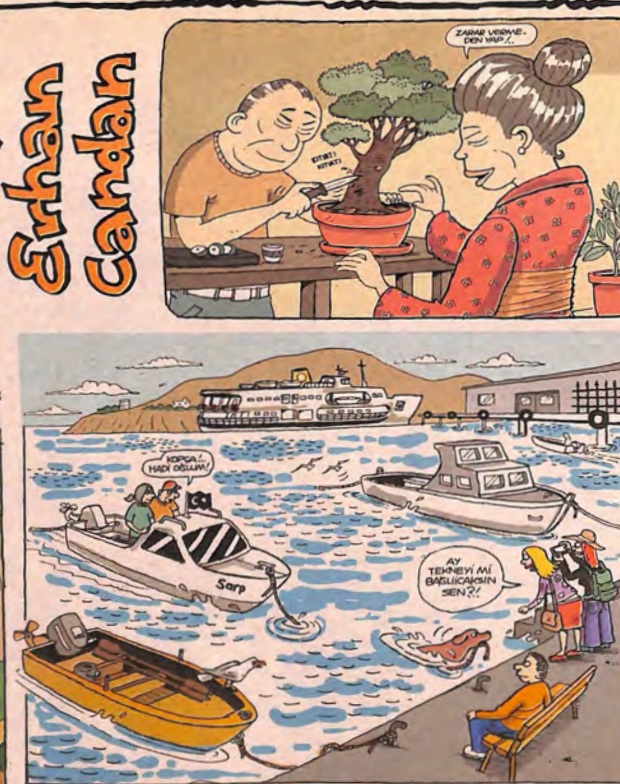
LEMAN 4

* TERELELLİ

PICTURES

Erwan
Candan

ANNATAMA YANNIKA

ÇELİŞKİ: İnsan konuşması içindeki bazı cümlelerin, öbürlerine anti-paralel yönlerden gelerek keşilmesi, onların anlam ve ifadelerine etkileşim vererek, bizi öyle mi dedi acaba böyle mi dedi şühesine kapılması.

Örnek: "Bir tavuğu yumurtaya sokamazsınız fakat belki bir yumurtayı bir tavuğa beelki diyorum, beelki sokabilirsiniz şimdiki paradoksuyla bilim dünyasında yer edinmeye çalışan Oklitus Osman, yumurta yemekten alerji olmuştur."

ŞAMDAN: El gibi, üstünde parmaklıklar olan, gümüş veya kınacak eşya-dan yapılmış ışıklı gereç. Camdan. Her bir dalına, ucuna minik alev iliştirilmiş boru şeklinde mum dizilmiş araları boş kalın çatal.

Örnek: "O gece üç bin yaşını doldurup üçbinbirine basan Vampir Cevdet 25 metrelik pastasındaki bütün mumları üfleince, alevler komuşu şatoyu sararak orada oturan Kurtadam Şefik'in don paça sokağa kaçmasına neden oldu."

YUFKA: Üzerinde sağa sola yuvarlanan bir tahta ile şekil verilen, yüksekliği bir milim, çevresi beş pide genişliğinde ince börek.

Örnek: "İki elleriyle başının üstünde döndere döndere açtığı erişte hamurunu direğe takarak sırtını rüzgara veren Erman, humuru dolduran poyrazla Moda-Burgazada parkurunu 20 dakkada tamamladı."

TEBEŞİR: Suyu çekilmiş beyaz peynir veya patates tava biçimindeki dört kenarlı kısa kalem formatında, duvar yazısı ve bu yazılının gerçekleşmesinde başı çeken kırtasiye malı.

Örnek: "Stadin çizgilerini güzelleştirmek için 300 koli tebeşir alan kulüp başkanı Ferit, ilk kongrede pasaportunu eline almıştı."

DALGIN: Bulanık dış görüntü veren kafa yapısı ve soursalları düşünce süzgecinden geçiren bir insanın kapaşık fikirler ambiyansında yaptığı slögm.

Örnek: "Bir anlık gaffet neticesinde, fren zannıyla gaz pedalına basan pilot Arif, uçağıyla birlikte pissetti çıkıp uçurum kadar yüksek bir irtifaya uçtu. İyi de oldu. Sekiz bin feetti orası."

HAZİNE: Para, dolar, anamal gibi saraysal veya kralısal yüzüklerin, beşbirliklerin, yükte hafif parada çok ağır ve taşınmaz kendinden menkul değerlerin ve borsaların derinlerinde gizlenen kaskaranlık ve içi oyuk mağara.

Örnek: "Naletti piramitte bulunduğu naletti sandığı titireyerek açan Arkolok Kâzım, içinden on kilo mumyalanmış sıkma portakal çıkınca, bunun eski Mısır tipi portakal sandığı olduğunu bu-lararak bin beş yüz ıllık bilim ödülünü köfte yedi."

Behiç Pek

SÜRECEK...

İPEK Sİ

-SEN GENDİNİ NE SANİYON?

DOKUNUŞLAR

HER BAŞARILI KADININ ARKASINDA BİR DENYO VARDIR

KEDİ KADIN MENEKŞE

TERS ZAMAN GLADYATÖRLERİ

RENKLERDEN PAVLİ

Üzgünüm ve veda yazını bir kaç ay geç yazıyorum... Belki de senin yitip gittiğini kaldırımlar kabullenemediğin içindi ya da sen hakkında birşey yazılın istemediğin içindi... Artık kelimeler durmuyor kovuklarında... Asıl senin başın sağolsun İstanbul, çok renkler yitirdin kurşunı giliğinde, çok parke taşları erittin yorgun yokuşlarında... Birgün bazı akı-eveler parke taşlarını kapkara ziftlerle kapladılar caddeler yapmaktır için ve sonra yine birileri kara ziftleri kırarak yeni fakat hemen yerinden oynayan daha hafif çin mali parke taşları döşemeye çalıştılar ama nafiele. Bulamazsınız bir daha o güzel aşınışığı, aşkınışığı...

25 seneyi aşkın bir vakittir tanırıdık onu... Hafif bir baş sallamadan öteye gitmeyen ürkek göz selamlaşmasıyla geçip giderdik yanından. İstanbul'un Taksim-Beyoğlu-Cihangir bölgelerinden eksik olmazdı sureti, İstanbul silüetinin capcanlı bir parçası gibi kara paltolu koca gövdesiyle belirirdi gâh Galata yokuşlarında gâh Tophane kaldırımlarında... Çoğu yerde, izbe ara sokaklarda dükkan önlerinde coşkulu esnaf muhabbetlerinde görürdüm onu... Ben de bir esnaf muhabbeti sevdalısı olarak katılmak istesem de Pavli'nin kara azametinden çekinir, uzaktan imrenerek seyrederek geçirdim...

80'li yılların başlarında İstanbul'un kadim kültür entelektüel nabızları daha atarken hemen her sergi ve sinemada görürdük onu... O zamanlar hissederdik ki, asıl sinema, babanın ta kendisiydi. Zira en ağır, okkallı filmlerde sinemada belirirdi. Felini'den Tarkovski'ye salon ve perde Pavli'siz açılmazdı... Zaten Pavli ordaysa anlarıdık ki, o film tatminkardır... Hacı hacı Mekke'de, deli delili dakkada, entel enteli beyaz perdede bulurmuş misali, tanırdı aslında herkes birbirini simaen sinemalarda. Biz de o vakitler ustamız Engin Abi'den (Ergönültaş) sinemanın ön sıralarında oturmaya öğrenmiştik ve mutluaka önlerde oturur, filme kitenmek için önmüzdde kimsenin olmamasına dikkat ederdik. Fakat her seferinde daha önmüzdde Pavli'yi oturmuş bulurduk. O hep en önde otururdu. Adeta sahneye yapıpık bir halde arasında tek bir koltuk bırakmazdı. İki elini de yan koltuklara atar, koca paltolu gövdesiyle arkasındaki bizlerden en az üçümlüğün sinema perdesiyle bağlantısını keserdi. Korkumuzdan çekil diyemzedik... Böylece önlerdeki biz de dahil tüm sinema ahali Pavli'yi seyrederdik. Tepeden açık fakat yanlara doğru sık gevenler gibi uzun saçları ve bir o kadar fıskırması bu toplumun fevkinde favorileriyle perdenin son görünen yerlerini de kapatırdı... Saçlarından ve favorilerinden çıkan ışık hüzmeleri başka gerçeklik âlemlerine sürüklerdi bizi ve filmi... İşte buydu, biz karikatürçüler herşeyi seyretekmekle mühürlüyüz... Pavli arada bir öksürür, aksırır, filmin en heyecanlı yerinde garip homurtular çıkarırdı. Hele o öpüşme sahnelerinde, tam adamla kadının dudakları birbirine yapıştığında böyle bir öksürürdü ki; "Böhheee böhh böhh hee buaahhh..." Öpüşme ve romantik sahne için seyirciyi, "Hay kavuşmaz, sevmeyiz olaydılar" dedirtirdi... Bunu hep yapardı niyseye ve dahası yakın bulunduğu ön, yan ve arkadaşları bir kaç koltuk da kendisiyle birlikte sallandı öksürürken iri vücudunun sarsılmasıyla...

Hey gidi Beyoğlu sinemaları, hey gidi koca Pavli, o rahmetli Emek Sineması'nın dev gibi perdesini nasıl da kaplardın en önde. Emek Sineması gider de Pavli durur mu? AVM önünde meşrubat kasaları üstünde oturup esnaf muhabbeti olur mu?...

Sinema, sergi, esnaf muhabbeti haricinde onu yine İstanbul sokaklarında genellikle güçlükle ilerleyen bir bisikletle dolaşırken görürdüm. Bisikletin tekerlekleri, neredeyse acı çekerek, iniitilerle bir değirmen taşı gibi dönerdi kalın bacakları arasında... Son zamanlarında nedense bisikletini cüssesine ters orantıyla epey küçülttü. Daha zor ilerleyen, üstelik kara paltosu ve uzun atkısından altından görülmeyen bu minnacık bisikletle uzunca bir müddet aşındırdı civar semtlerin sokaklarını...

Zamanla aynı mekanda, Cihangir'in 60 yılı deviren Savoy Pastanesi'nin caddesi üstündeki masalarında yollarımız keşişir olmuştuk. Fakat yine de göz selamından öteye geçmiyordu yolların aşinalığı... Onun diğer dostlarıyla muhabbetlerini can kullağıyla dinlemekle yetiniyordum ve kahlaklarını sessizce yutuyordum; Karaköy'deki Sami Usta'nın tek bir köfte halkası etmezdi mesele bu yeni kurulan köfteci zincirleri... "Kazayla girdim şu bizim semtteki açığa, baktım köfteye, dedim garsona; 'yavrum lastik bu, tak bu köfteyi' sapan yap, mis gibi bildirin, keklik vurursun!." "Ölür mü abi, köftemiz lastik gibi değildir" dedi bir de utanmadan; "Nasıl değil lan, tam çatalı batıracağım, çatal sekip gözüme geldi, az kalsın kör oluyordum!" dedim... Kendi anadili rumcadan sonra ikinci diline bu denli hakimidi işte. Lisana hakimiyet unsuru da eriyor, gidiyor bu güzel insanlarla birlikte yerini tivit mavisi kelimelere bırakarak...

Ölümünden birkaç ay önce yaza girerken aynı pastanede herkes gitti, ikimiz kaldık. Çok kederliydim, kafam bozuktu ve öfkeliydim. Her yaz gittiğim adada bu kez dünyayla, insanlıkla tüm ilişkimi kesmek ve inzivaya girmek isteği halindeydim... Önmüdeki kağıtlara birşeyler çiziyordum öylesine... Derken Pavli'nin bana hitab eden gür sesile irildim; "Gidışatı esas-ı umumiyeyi nasıl

LEMA

buluyorsunuz efendim?." Birden elim baş parmağını kendime doğrultup bana mı soruyorsun edasıyla irkildim, başıyla onayladı. "Ekonomik olarak mı?," gibi karşı bir soru yönelttim, şaşkınlıktan kendime gelme zamanı kazanmak için. "Ekonomiden bana ne lan, genel soruyorum ben?." Ben "Hiç öyle mi, genel durum vahim..." deyince, koca gövdesiyle doğruldu, kalktı, masama geldi ve çöktü; "Ne iş yaparsın sen?," diye sordu. "Karikatürçüyüm abi..." dedim, şöyle bir geriye çekti kendini, kaşının birini kaldırdı ve memnun bir edayla güldü; "Dur orda bakalım hele, karikatürçülüğün ciddi bir işti." Ben; "Öyle ama bu iş de yavaştan yeniliyor sisteme" der demez; "Bitmez bu iş kolay kolay, sen yeter ki kalemini bırakmal!" Akmaya başladı muhabbeti o akşam... "Abi tam 25 senedir yüz yüze bakanz, hiç konuşmadık, bula bula en kederli, en berbat günümü buldun. Bırak gün sonra insanlıkla irtibatımı keseceğim, bir sahilde çadır kurup inzivaya çekileceğim sırada geldin benle muhabbete..." dedim. Kalın dudakları yanlara doğru gerildi; "Eee kader en büyük kevaşedir, ondan daha büyük kevaş olmaz, yakalayınca düzümün onul." Bunları duyunca yanaklarım kahkaya, elim kalemime yöneldi. Pavli çağıldamaya devam ediyordu; "Kader, bazılarına verir, bazılarına vermez. 90 yaşında adama 20 milyon lira verir piyangodan, ulan... bne bana bunu 20 yaşındayken versenler. Kader saygısız, senin de ona saygın olmasın."

"Bu söylediklerini yazmamda bir sıkınca var mı abi?" diye sordum. "Kalem tutan adamdan zarar gelmez, yaz tabii ama ismimi yazma, Denizden Gelen Adam söyledi bunları de öyle yaz." dedi ve başladı sözlerini sayılara kazımaya; "Cennette yaşayanlar cehennemli yaratırlar!" Sustum ve şakirt gibi kalemime sadece onu dinliyordum... "Gezegen ölüm kapaklarını açtı, böyle giderse 100 senesi var insanın. Beyniler eğitilmiş ama vahşi. Toprak iş zeki, her şeyi veriyor, her şeyi ondan alıyor... Bir şeyler dikersen çıkar. Demekki toprağın içinde müthiş bir zeka var, insana birşey diktin mi ancak y.rak çıkar..."

"Inzivaya çekilcem diyorsun, git, çekil ama unutmam, inzivadan iki rekabiyonu var; iyi hissedeceksen yap, kötü hissedersen hemen çık inzivadan. İnsan en büyük keşfi yalnızken yapar, yalnızlık her zaman insana güç verir. Yeni fikirler bulursun, yanlış doğru, doğru yanlış yanlış yaparsın ama yanlış doğru yapma ihtimalin daha büyük. Çoğulken ise doğruyu yanlış yapma ihtimalin yüzde 80'dir, zıpp batırısın yanı..." "Şunu da unutmam devamlı inzivadaki biri kimsenin z.kinde olmaz..." Ve Matrikse girdi; "Çadır kurmak istiyorsun. Çadır beyninin içinde, düşün. Al, git, kur ama civar köylüler rahat bırakmazlar, ikide bir çadıra gelirler, beraber plizlenmeye. Yeter dersin, 'abi bi ufak daha içelim gideriz' derler... Ya da bir kayanın arkasından hergün seni seyredeler ve en beklenmedik bir anda jandarmaya ihbar ederler; 'Komutanım ben orda durdum, adam şüpheli baklı bana...' Müthiş yurdum insanı taklitleriyle betimliyordu bunları..." "Abi biliyor musun, yıllar yılı senden çok çekirdim. Sinemada sen otururken hepimizin önünü kapatırdın, çekli diyemedik korkumuzdan." dediğimde "Manyak mısınız lan, çekli deseydiniz çekilirdim..." dedi...

Pavli'nin 1968 yılında TRT'de çekilen bir reklam filmi olduğunu o akşam öğrendim... "65 kiloyum o vakitler... Perje kolonyası reklamında, elimde mızrakla heykel rolünde Arkeoloji Müzesi'ndeyim... Müze'yi ziyaret eden bir kadın Heykeltin önünde, Perje kolonyasını çıkararak koklayıp ferahlıyor ve heykel yani ben Perje'aa diyerek canlanıyorum... 3500 lira aldımşın bu çekimden..."

O akşam masamıza gelip adres soran Fransızlarla konuştuğu kibar Fransızcasını, iyi derecede İngilizcesini ve Londra'nın Chalsea gibi neziir bir semtinde uzun yıllar yaşadığını yine o ilk akşamda öğrendim, masalar toplanıp pastane kapanırken...

Bu muhabbetten kısa bir süre sonra yazıları yaşadığım adaya gittim ve tabii ki Pavli'nin dedikleri zihnimdeyken inzivaya falan çekilmedim, balık tuttum, istirdiyelerle tanıştım, ahtapot peşinde koştum, neredeyse yazı denizin altında geçirdim. Derken Pavli'nin kara haberi geldi, çok ama çok üzülüm... Yaz sonu İstanbul'a dönüp her geride kalanın yaptığı gibi gidenin vefat sebebini takıldığımız Savoy Pastanesi'nin elamanlarına sordum. "Kendi kendini öldürdü" dedi

Pastanenin sahibi Mahmut abi ve ekledi; "Şekeri 500'e çıkmış, iğneden o kadar korkardı ki, son gününde hastaneden kaçmış, kapıyı içerdken kilitteyip kendini evine kapatmış, ciğer ırtan öksürüğü tüm mahallede çınlamış gece boyu..." Ve işte son sözleri... Kendi Rum cemaatinden yakın bir arkadaşını telefonla arayıp; "Ölüyorum mına koyulm!" demiş ve son öksürükle son nefesini böyle vermiş...

Mahmut Abiyle geçen yine yadettik Pavli'yi... "Rahmetliyi 50 senedir tanımın, ha bu Cihangir'in sahte entelinden bin kat daha bilgiliydi, 50 senelik alemciydi, çok severdi yeme içmeyi... Hiç değişmedi karakteri. Sirt çantasıyla, bisikletiyle hep aynıydı. Bir tek gövdesi değişti, cüssesi büyüdükçe bisikleti küçüldü. Kocca adam ufak bisikletle İstanbul'un her yerini gezirdi..."

Yine birgün bisikletiyle 12 Eylül zamanı Alkol Yokuşu'ndan aşağı Fındıklı'ya inerken üç polis durdurmuş bunu, yapıştırmışlar yere. Sirtından eksik etmediği çantasından ucu dışarı çıkmış zıpkını silah sanıp çökmüşler üstüne. Bir de bakmışlar ki, çantada deniz gözlüğü, palet ve zıpkın... "Biz bunu silah sandık" demişler, Pavli'de "Evet bu benim silahım beyler, ne balıklar avladım bununla" demiş...

Nefes darlığı, şeker, solunum yetmezliği, her ne ise hastalık sebebi, yani onun bedeninin sebebi yitmiş nedeni sayılmaz. Onun gödişi yüzde yüz ruha ilgili ve ölüm sebebini anlamak için ruhuna otopsi gerek, o da her babayışıldırın harcı değildir. Onun dengini ve rengini bulamamış ruhu bu sığığa ve yüzüsellğe daha fazla dayanmadı bana kalırsa... Çünkü o bir ters zaman gladyatörüyü...

ZİCANADAM

KAAN ERTEM

ZEHRA ÖMEROĞLU

DELİCEVAT

LEMAN 10

CEMAAT GÜNLERİM

bahadirboysal@mynet.com
Bahadır Boysal

Aya ilk giden astronot Neil Armstrong, 2004'de ülkemizi ziyarete geldiğinde, Ay'da ezan duymasına dair soru sormuşlardı da... Neil abi de şaşırıp "Allahhahaaaa... Nerden çıkıyorsunuz böyle şeyler?" demişti. Evet, hiç böyle bişey olmamıştı belki ama... Cemaat evleri hep vardı. Ben de bi sezon kaldım. Sena 93... Lise biter bitmez, Minar Sınan Ünv. Güzel Sanatlar Fakültesi'ni kazanmışım... Bunu, bilimler biliyor zaten... İmam Hatip Lisesi'nde okumuş olduğum yalandır aa bu gerçektir. Piskin bi çocuk olduğum için... İstanbul'da kaybolmamam için bizi kilerler, İstanbul-Amavükköy'de, cemaatin 20 kişilik falan özel yurduna yerleştirmişlerdi beni. Sonradan duyduğuma göre, Türkiye'nin orasından burasından en cins tipleri burda biraraya koymuşlardı. Nacizane, benim de alamet-i farıkan, herhalde güzel sanatlar fakültesinde okuyan bir ilk tip olarak bu yurttaki kalıyor olmalı. Hep çok güzel yemekler yedik. Elbette akşamları altı katta bi odada yerde oturarak, pötişör bisküvi ve çayla Bediüzzaman'ın risaleler okuma seanslarına katılma şeyli vardı... Zorama yoktu ama muntazaman vardı bu.

Ramazan'da zengin dindar aileler iftara bizi davet etti. Evet... Çok güzel yemekler yendi. Ama tabii bende yaş on yedi. Ruhunda isyan, deli dolu fırtınalı aşk. Ruhu dertli, problemi anıza bi kızla aniden elele yükselmek. Bu yurttaki kaldıkça böyle şeylere imkan yoktu elbet. Sabahları okula gidip çıplak model çizsem de... akşamları etüd odasının yanında izlerlik topluca. "Terminator" filmindeki atletikle gezinen dev siyah karelerle sansürleştirdiler. Çok firtama vardı yurttaki. Elemanlardan meşhur rock bar FLATLINE'a gitme derdindeydik. Ama yaşıma tutmuyordu. Bizden büyük arkadaşların kimliklerini alıp, yataklar örtülerimizin altına da yastıklar koyup kaçtığımız geceler. Ben bir yandan da LeMan'da çizmeye başladığım işleri kirmızı bükmez kalemle çerçeveleyip keserek bizi kilerlere yollamışlar meğer... Oğlunuz bunları çiziyor diye.

Ama bu pasiflik, sakinliği yokluktan ziyade bir böyle gelmiş böyle gider kaderliliğine berzastırardım ve bu zarıncıca bu tipler bu yurttaki da bu ruhsal tembelliğe aynen devam ediyorlardı... Jodorowski'nin dediği gibi... "Kafeste doğmuş kuşlar uçmanın hastalığı olduğuna inanırlar." Yurttaki herşeye rağmen o genel sessizliğin de tembellikle alakalı olduğu söylenemez. Naa'da çalıp-mayı reddetmiş bi "bellesmen" bile vardı. Bilim adamı gerçekten çıkıyor mu?.. Sepetik şüpheli olmaktan nasıl oluyor bilemem ama... Burialardan sanatçı çıkıyor mu?.. Yoksa "Haramda huzur arasan... Huzur sana haram olur." mantığıyla devam mı?.. Sanat, tabii üç boyutlu bakabilmek evvela. Ama perspektif yani Allah'ın bakış açısından bakmak bin yıldır günah olduğundan... yatay ilerlemeyle sürüp gidiyor Kültür sanatı. Yatay ilerleme. Yani Osmanlı'yı da bitiren şey. Yıllar sonra birşün... maniköser ziyaretim-de, anırm bişey dedi. O ilk yıl yurttayken... bi yandan da LeMan'da çizmeye başladığım işleri kirmızı bükmez kalemle çerçeveleyip keserek bizi kilerlere yollamışlar meğer... Oğlunuz bunları çiziyor diye.

Herneyse. Kutuplarda, tüm zamanı gelmiş veya çok çok yaşlı eskimolar, ana karadan kopmuş, minik buz tabakalarından birinin üzerine oturulup denizle, gökyüzünün birleştiği sonsuz soğuğa uğurlanmış. Benim de yurttan ayrılışım sanki böyle bir hikayeydi... Ama soğuğa değil sığa doğru, sezon sonuna doğru, bir yaz gecesiydi. Kıpırmızı bir kabus görüyordum uykumda... Karı ter içinde uyandım... meğer pencerenin hemen önündeki konak yanıyormuş! Yine kim tutuşturduysa artık, park yeri için... bu benim için bir işaretti diyerek kaçtım gittim o gece yurttan. bıçak gibi bekar günler başlamıştı artık. Filinta gibi çocuktum o zamanlar... Şimdiki gibi hafif göbekli değildim. (Ama şunu da ifade etmek lazım. Zayıflar sinsidir. En ufak bi olayda ahtapot gibi kayaların arasına kaçarlardı... Hafif göbek varsa yıllar sonra... bizim güzel sanatlar akademisinin yüz Küşür yıllık geleneksel kıyafet balosunda cemaat öğrencisi kılığında birini görmüştüm de çok şaşırmıştım.

PANTOLON

02 Aralık
2013

"Marlılara, parpa parpa koparak, havadan simit fırıtma (Denize dökene: Özetle) Vergi Son Günde Günü!"

Günün Sözü

"Mikrop girmesi diye, ağzıma maske takıyordum. Tam gabelime ağzıma, bir mikrop, maskemden salırdım! İğni kağıt. Hemen sağlı polisini aradım. Onu, duadımın kenarında, ırkımın bir halde tuttu. Acdım. Bir daha yapmayacağına söz verince, mikrop mikrobunu havaya saldırdım!"

Liste-

Kuru İncir / Apça gehriye porası / Duman "Sani Kendime Sakladım" / Beethoven "Piyano sonatları" / İtalyan Yapımcı / Yabancılar "Bab' Ezer" / Çamşır saklığı

Kulak Misafiri

Acıbadem ovari. Issız bir sokak. Köpeğini gezdiren (o an gezdirmeyen, kaskında durmuş) genç bir adam. Duygulu. Telefonu: "Ben senle, evlenmek için çıktım." metinfidan@gmail.com

by Mister Do

BULDUGUMUZ ESKİ TEKERLEKLERİ YARIŞ-TIRMAK EN SEVDİĞİMİZ OYUNLARDANDI...

KİM SEVMEMİŞ... KİM OYNAMAMIŞTIR Kİ SAKLAMAS... BİZ DE OYNADIK BAYLA BAYLA...

KASADAN BİLYALI SKUTİRLER DA YAPTIK... DOLMUŞLUK OYNADIK...

KIZLARIN 'İP' OYUNLARINA DALIP İP ATLADIĞIM DA OLDU... HEM SPORU, HEM KIZLARI SEVERDİM...

YABANCILARIN SOKAK OYUNLARINADA AYRICA ÖZENDİK AMA...

KAMYONETLERİN, OTOBÜSLERİN ARKASI NA TAKILDIK MAHALLELER ARASI / MACERA DOLU İSTANBUL SOKAKLARI...

OYUN DİL Mİ? KUMAR DA OYNADIM... BİRAZ DAHA BÜYÜK GİBİ OLUNCA TABİ... EFENDİ GÖRÜNE SIKI Bİ KUMARBAZDIM...

GERİDE KALDI ŞİMDİ BÜTÜN BU OYUN LAR... HIZLA GEÇTİ ZAMAN... YENİ BİR OYUN VAR SEVDİĞİM ŞİMDİ...

LEMAN 12

ALOO? EKREM BEYLE Mİ GÖRÜŞÜYÖRÜM?

KİMİN? NESİN GECE YARISI?..

BULINMAYEN NUMARALAR SERVİSİNİZ ARIYORUM...

SEN NİYE ARIYOSUN ULAN?... İSTESEM BEN ARAYAMAZ MIYIM?..

BOK ARARSIN... GİZLİ NUMARAYLA ARIYORUM ŞU AN... EHEHEHE... EHEHEHE..

BULLUÇAM ULAN SENİ... DÜNYADA NEREYE GİTSEN BULUP ÇIKARICAM SENİ..

ALOO? EKREM BEY?

NE VAR ULAN SAKAK SÖYERKEN?

TIRTZEL HODAYÖN VE HAVEYA'DAN ARIYORUM.

NASIL ULAN UÇUNDAN BİRİN?

SİZİ ÜÇ ELEMENLA AYRI AYRI ARAMAK YERİNE ÜÇ ŞİRKET BİRLEŞTİ, TEK KİŞİ... LE ARIYORUZ...

İYİ BOK YIYORSUNUZ...

BU SAĞEDE TELEFON HARCAMALARIMIZ ÜÇTE BİR ORANINDA AZALDI EKREM BEY...

OH, RAHAT UYUYABİLİRİM ÖYLEŞE...

YATMAYIN... BİRİZDAN ÇİŞ BANKASI ARAYACAK...

ALO? EKREM BEYİ RICA ETMİŞTİM...

BUYRUN, ÇİŞ BANKASINDAN ARIYORSUNUZ.

EYET! ŞU AN SİZİ 10 BİN LIRA VERİVERMEK GEÇTİ BANKAMIZIN E- GÖNLÜNDEN.

KEFİLÜNZ VAR MI?

LÜTFEN EKREM BEY.. İNANIN ÇOK İHTİYACINIZ VAR.

ALLAH VERSİN!..

İSTER AL İSTER ALMA. MAĞASINDAN ÇATIR ÇATIR KESİLECEK O PARA FAİZİYLE... YAVŞAK..

ALO? EKREM BEY? SAĞCIKTAN ARIYORUZ..

BUY- RUN!

TERÖR ÖRGÜTÜ BANKA HESABINIZI ELE GEÇİRDİ!..

BULUYORUM. BİRİKAÇ DEFA ARADIYAR SİZDEN ÖNCE!

BİZ SİZİ KORUMAYA ALDIK. TELEFONUNUZU KAPATMAYIN!..

İSTESEM DE KAPATAMIYORUM KI, DAKKA BAŞI ÇALDIRIYOR NAMERTLER...

BİR POSETTE 100 BİN LIRA KOLUP ÇÖLÜŞE BIRAKIN!..

OLSA DÜKKAN SİZİN SAĞCI BEY. SİZDEN ÜNCEKİ... LER SİLİP SUPURDU...

KASAPLARININ EFENDİSİ EĞEŞSEK!..

Y. KAYA

AURIN TULAR

Diyeelim ki, "Bugün evde peynir yedim" diyeceksiniz. Ama son anda, tomatist de yiyeğiniz aklınıza geldi! Nokta koyarak boş ümlemlerin hızını kesmenize gerek yok. İyiyik noktalı virgüldü (;) çakıyorsunuz yere. Şöyle: "Bugün evde peynir yedim; bi de ben bugün evde tomatist de yiyeceğim" diyeceksiniz. Böylece, birbirileyi bağlantılı iki küçük cümle olur. Bunu, dilediğiniz kadar uzatabilirsiniz. "Bugün evde peynir yedim; bi de ben bugün evde tomatist de yiyeceğim; bi de ben bugün evde tomatist de epmek yidim; bugün evde gakaolu kek yidim." gibi.

Birbirinden ayrılmasını istediğiniz kelimelerin arasına, firgöl koyulur. Örnek: "Soba, saçmalama, dün gittim, ne, elma, gelsene, yaa, biber, kene, lann, öf, tiyatro, Hüseyin," gibi. Tabii, bu kelimelerin birbiriyle bağlanmaya olursa, çok daa iyidir! Gene de, saçmalasanız bile aranız virgüller koyarsanız saçmalamanız pek daha hoş, saçma saçma, sıcacık gözükür!

Kafanıza çizgi, kağıda, vüsa ekrana aktardınız. Beğendiniz. Dolu dolu güzellik, çok takti bî cümle oldu. Bu konuda daha diyecek beşiniz yok. Eh öyleyse, artık noktayı koyma-nın zamanı geldi. Ama böyle hissetmiyorsanız, daha bitirmiş-giyecek, yukarıda kendisinin bahsettiğimiz noktali virgüle-yardırma çağrılarınısrın. Emin olanmdan, asla noktayı çakma-yını Bilgişayarda kolay da, eskiden noktayı sertçe koyarken ya tebeşir vüsa kalemin ucu kırıldı, ya da daktilo zangırdadı o takti öfkesinden, kırıldı kırıldı, kırıldı kırıldı. Evbavın eğer öfkesiyle bitirmişti, Oda Oda Oda Oda Oda Oda Oda Oda lahi, lahi kahretsin, yu namika cakaymı? diye feryad bastınız. Ne oldu? Meğer bitirmiş de mi cümlemin. Panîle lüzum yok Devam ediniz cümle. Et, et! Toparıyan diyeceğiniz, öbür ko-nu yağı hîznâ. İlerleyin devam ediniz! Yür, yür, yaz! Para-grafrın bitir. Satır başı yapıp, yine paragrafa geçin. Yine konuyu da güzelleştir, daktilo kelime ve kavramsal önyunlara be-zeyerek bitiriniz. Usulca bir öcnke konuya, yani bir öcnke pa-ragrafa gelin. Aceleyle hemen noktayı koyduğunu o cümlemin, bî adim berisinde durunt ileri, kormakya gerek yokmuş işi, C hatalı yerdereyiz. Bu sefer acele etmeden, gönüllüncü yazın-cümlemin, ve noktaları özün öyürde!

Diyeelim ki, "Erdüve, tulaite gitti", diyorsunuz çünkü sizde Fekat, Erding bir tür tulaite geyik. Ya kabız oldu, ya sıkıştı görmediniz, ya da delişe düştü. Böyle durumlar için, belli bir zamanın geçiğini belirtmek amacıyla, "Erding, tulaite gitti" demek nokta-nokta-nokta" kulllanır. Yazarın, kelime ve nokta serisinde aslında özgürdür. Okur kişiye rahatsız etmemek saygıyla, istediğini biçimde ve istediğini miktarda ve adette "nokta" kullanabilsin. Örneğin, "Gecenin Sonuna Yolculuk" kitabının Fransız marjinal yazarı Louis Ferdinand Celine, yankı bir 3-noktanın kendisine yetmediğini düşünerek, birçok cümlesinde 4 nokta yankı kullanmıştır. Belki sekiz dokuz noktaya kıysaklı bu özgürlüğü, anlamsız ve kişisel gözüklebilir, ama dört nokta hiç de tuhaf durumamaktadır. Ve muhakkak ki, yazarın amaçladığı ve arzulanmış bir zaman-biçim sümesini üstlenmektedir. Örneğin, kedi-kazım da, tek nokta tulaite yetmemektedir, ama üç nokta day kalmaktadır. Böylece, birçok cümlemin sonuna (simdilerde ve buralarla omasma bile) iki nokta (") kullanılır. İki nokta, feralat, tulaite er, biçim kayısı ve gerekliliği yapıp kavırların ruhumu Yan, için hesabı yapmıyın. Sağma ve anlam ötesi sınırları kılmadıkça, noktalama işaretlere geç bir yazar, istediği şekilde deforme ederek kullanabilir. Yalnızca, tek bir temel kurala bağlı kalarak O'lar: "Her şeyin bir kuralı bulunduğ" kuralıdır. Devamında açıklıyoruz:

Örneğin bu kurallardan biri: Özgür gönülümüzün gereği olarak bozup, deforme ettiğimiz, üzerinde oynadığımız, hattâ tamamen yıktığımız bir kuralın yerine; onun boşluğunu dolduracak yeni bir yasa, bir ilke, bir temel prensip getirmek-
tir.

Aynı şüa ile yapıtılmışız gibi, bir paragraf (kendî içinde, küküş ve kısa da olsa, özel bir konuyu veya analizi içeren bölüm) bittiğinde, yeni bir konuya ve analama geçilen yeni paragrafa başlandığında, ilk cümlemin ilk kelimesinin, satırın biraz içinden başlatılmasıyla, "Satr başı" denir. Böylece, hem, bu bahsettiğimiz anlam ve konu geçişleri, işaretler sayesinde sağlanmış olur, hem de (okurun gözünde) bir okuma kolaylığı oluşturulur. Açıkçası, bir gazetemin yazı dolu sayfasında, sütunlarına uzaktan baktığınızda gördüğünüz şey bile, aynı yazının o görse bilimsin, tartışılabilirliği oluşturulan bir resimdir! Satr başları olmasa, dümdüz, bir duygusu ve heyecanı olmayan kelimeler yığını görerectik. Uzunatılmayı; bu yazı kurallını, bir amacı, faydalı bir anlam ve estetik değeri vardır. Herşeye rağmen, bu kurallı da değil mi, ya da "kullanılmamış" özgülüğünü sahiptir kişiler. Fakat yazıyı yazan için, yazının içeriğiyle ilgili düşünceyi elime aldım, öykü, şişkinlik, şişkinlik... "Satrbaşsı, ruhussı, dümdüssü aşma" diye inenaz taş cümle yığılması" şeklindeki sayfalarından sonra kendisine sordurmada aldığım cevaptı inan etmeye, hakkımı yaktı. "Semvirmyon satrbaslarını. O yüzden yapmadım." Şey memek, normal; ama yerlerine yeni bir kural getirmekme, aptallıkla Hepimizin bildiği gibi, kuralsızlık, bir kural veya yöntem değildir.

Hem, bunun, nerisi sevilmez? İste, gene yaptım! Çok tati. Fayda dalı. Yıkayma devam, ama yok etmeden.

**HÜSEYİN EMAM AMERİKA-
YA GELDİKTEN SONRA HEYEC-
RİLERİNİ AYDIN ALDIRA ALDIRA
NİHAİYET AYDIN'DA GERWENK
İÇESİNİN BAĞARASI KÖMÜ
AMERİKAN BAYRAĞINDAKİ
51. EYALET YILDIZINA
SAHİP OLMAYI
BAŞARDI...**

**SİMDİ DE
GERMEÇİKİ
MAYATES'İN
SAZINDAN
MİLLİ
MARŞIMIZ!**

**OO SAY CAN
YOU SEE HAY VUH
...BY THE DAWNS
EERY LIGHT BEN
YANDIIM...**

**SOLUK GEL...
AL AL AL...
TOPLA...
HOOP
TAHHAM!**

**Şİ AN
GİZ ANI
SINIRLIYIM
LAN SANA
KARŞI!**

**BEN
NAPTIM
YAA!**

**KAYMON
GELİLEK
FLAN
DESEYDİN
YA RİĞ!**

**BAK MİNE,
DÜNKÜ FİŞİ YA
HALA DURUYO...
ÜÇ TABAK
YEDİYİM
DOKTOR HANIM...
EHEH...**

**ERİK Mİ O?
GİDEM BEN
KİRAZIMIM
DE SEN NERDEN
BULAYIM
SİMDİ
DEMİŞTİN?**

**CAN ERİK
DEĞİL Kİ O,
MAJOR
ERİK O!**

Pek sevdiğim, bir o kadar da tırstığım bir isarettir. Bende ulfak çapta bir bölüştürmeçiyim! Bir düşünün, yılarca (iki bilgisayar kullanmaya başladığım zamanlara denk gelebilir) dergi ve ev bilgisayarlarındaki programların uyumsuzluğu sonucu, bütün yapıtım üstte-
te tek tırnak (") isaretiyle, ne alakasız, soru isareti (?) olarak çıkıyordur! Ağız Adıyla, bir tek tırnak isareti koymayıyordum, ellerim tiki-
riyordu. Ben de, çaresiz, bildiğimizi (") çift tırnak isareti kullanıyordum ihtiyacı olduğunda. O zaman da şöyle sorunlar çık-
maya başladı: Örneğin, "tırnak içinde birşey diyoruz diyelim, "Bugün
tomats yedim. Ama tomatsın, bahçe domatısı olduğuna çoktan
çekmek istiyom. (O vakit) domatısı ki! tane tek tırnak arasına
almam lazım, ama tek tırnakta tırsıyom. mecburen çift tırnak kul-
lanıyordum. Fakat az önce de "çift tırnak"lı bir cümle başlattığım
"çim,") tırnak nereye başladı -"nerede" "bitti, bu nerenin kimine
kelimesi, ? hepsi,, birbirine gırıyodu" şunu da kaarştı gibi. Mü'sa-
denizle toparlamaycam. Dagnık güzel duyurul Şüyua da bozıym
şöyle az %

KIRIK LELEBİ

Abdullah, Ethem, Mehmet, Ali İsmail, Medeni, Ahmet'in anısına...

tüm bayiiilerde...

#direnişin çizgili tarihi

Toma, akrep, biber
gazı, tazyikli su,
plastik mermi
saldırılarında orantısız
şiddete uğrayan,
gözlerini kaybeden,
yaralanan, darp
edilen, linçe uğrayan,
komada direnen,
taciz edilen,
tecavüz ile tehdit
edilen, gözaltına
alınan
kardeşlerimize...

Sanat Dünyası

Emre Yılmazoğlu

LEMAN

1148

SİMİTE REKOR ZAM... 1 Simit 1.40 TL
Simit + Çay denklemi yoksulluk sınırını aştı.

NE ZAMAN BAŞLADINIZ
SİMİDİN İÇİNDEN GEÇMEYE?

ZAMDAN
SONRA
OLDU
ACUN BEY!..

YETENEK
SİZSİNİZ

Behiç Pek